

Καλικάντζαροι

Οι καλικάντζαροι είναι παράξενα όντα, κοντά, μαυριδερά, τριχωτά και κακομούτσουνα. Έχουν μυτερά αφτιά, μεγάλα δόντια και μακριά χέρια και ουρά. Τα πόδια τους είναι άσχημα και στραβά, με νύχια γαμψά και βρώμικα. Αν και αποκρουστικοί στην όψη, οι καλικάντζαροι δεν είναι κακοί. Δεν επιθυμούν να βλάπτουν τους ανθρώπους, αλλά να τους πειράζουν. Είναι πολύ σκανταλιάρηδες και τους αρέσει να κλέβουν τις λιχουδιές και να αναστατώνουν τα σπίτια των ανθρώπων. Οι καλικάντζαροι είναι μικροί και πολύ ευκίνητοι και μπορούν να πηδούν από στέγη σε στέγη. Τις νύχτες, όταν όλοι κοιμούνται, τρυπώνουν στα σπίτια των ανθρώπων από όπου μπορούν: από πόρτες και παράθυρα που έχουν ξεχαστεί ανοιχτά, από τις κλειδαρότρυπες και, βέβαια, από τις καμινάδες! Και τότε, αρχίζουν να χορεύουν το δικό τους τρελό χορό, να πηδούν από μέρος σε μέρος, και να αναστατώνουν τα σπίτια. Μπαίνουν στις κουζίνες και λερώνουν (μαγαρίζουν) ότι είναι ασυγύριστο. Τους αρέσει να πλατσουρίζουν μέσα στα δοχεία που έχουν οι νοικοκυρές το λάδι, να σκορπούν το αλεύρι, να πηδούν μέσα στα τηγάνια και στα τσουκάλια, να τρώνε τις γιορτινές λιχουδιές που βρίσκουν και να λερώνουν τα πάντα με τα βρώμικα νύχια τους.

Ξεστόλιζαν τα χριστουγεννιάτικα δέντρα,
βουτούσαν τα βρομόχερά τους μέσα στους
κουραμπιέδες, μαδούσαν τα λουλούδια στα
βάζα και λέρωναν τα χαλιά. Οι νοικοκυραίοι
δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα, γιατί τους
μάγευαν και τους έριχναν σε βαθύ ύπνο.

Σιγά μη φοβηθώ εγώ
τις σκούπες της Κατίνας
με ένα άλμα θα βρεθώ
στο ράφι της κουζίνας

Με μπρίκια και κουτάλια
θα κάνω φασαρία
μέχρι να μουρλάνω
τη ζόρικη κυρία

Ο μύθος λοιπόν λέει πως κάθε παραμονή Χριστουγέννων, οι καλικάντζαροι αφήνουν τα έγκατα της γης και ανεβαίνουν στην επιφάνεια. Μπαίνουν στα σπίτια και ανακατεύουν ό,τι βρουν κάνοντας το σπίτι αγνώριστο. Οι νοικοκυρές παλαιότερα φρόντιζαν εκείνη την ημέρα να έχουν αναμμένο το τζάκι, ώστε να μην μπορούν να μπουν στο σπίτι. Όμως οι καλικάντζαροι δε μένουν για μια ημέρα στην επιφάνεια της γης. Μένουν 12 ολόκληρες μέρες, μέχρι και τα Θεοφάνεια. Ο μύθος λέει ότι επειδή αυτές τις ημέρες ο Χριστός παραμένει αβάφτιστος, τα «δαιμόνια» αυτά πλάσματα, που η μορφή που τους δίνει ο μύθος ποικίλλει, αλωνίζουν μόνο και μόνο για να ταραξουν την ησυχία των ανθρώπων. Στις 6 Ιανουαρίου, επιστρέφουν στις τρύπες τους, όπου συνεχίζουν να πριονίζουν το δέντρο της ζωής, με σκοπό να φτάσουν κάποια στιγμή στον τελικό τους στόχο: να καταστρέψουν τον κόσμο των ανθρώπων.

Βγαίνουν μόνο την νύχτα, αφού φοβούνται το φως και εκτός από τα τζάκια, μερικές φορές μπορεί να μπουν στα σπίτια από ανοιχτά παράθυρα ή ακόμα και από την χαραμάδα της πόρτας. Μπορεί βέβαια να κάνουν άνω κάτω τα σπίτια, αλλά επειδή τσακώνονται πολλές φορές μεταξύ τους, δεν μπορούν ποτέ να ολοκληρώσουν μια δουλειά. Γι' αυτό και δεν τελει, δεν μπορούν να βλάψουν τους ανθρώπους.

Αυτά τα μικροσκοπικά πράσινα ή μαύρα πλάσματα κάνουν συνέχεια σκανταλιές.

<https://video.link/w/WBo7b>